

РЕШЕНИЕ

№ 1958

гр. София, 10.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 21.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2553** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс (ДОПК). Делото е образувано по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище [населено място] срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220415009023-091-001/10.07.2017г., издаден от М. С. и В. Г. - органи по приходите при ТД на НАП С. и срещу Ревизионен акт № Р-22220415009023-091-001/09.01.2018г. за поправка на първия ревизионен акт, издаден от същите органи и в частта за установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 04,2011г. до м. 05.2013г. и от м. 07.2013г. до м. 11.2014г. и за периода от 2011г. до 2014г. за установени задължения по ЗКПО. В жалбата и в писмена защита - чрез адв. Г. се оспорват на първо място изводите на органите по приходите за установени обстоятелства по чл.122, ал.1, т. 2 и т.4, т.5 и т.8 ДОПК - разлика между приходи, Пред съда жалбоподателят е представляван от адв. Г., която в подкрепа на твърденията си ангажира изслушване на вещо лице по съдебно техническа експертиза със специалист в областта на информационните технологии. В писмена защита по делото дружеството-жалбоподател чрез адв. Г. поддържа, че при неизяснена фактическа обстановка и нарушена процедура по събиране и анализ на доказателствата, както и неправилно прилагане на материалния закон са определените с РА задълженията на дружеството за корпоративен данък и ДДС на основанията по чл.122, ал. 1, т.2, т. , т-5 и т.8ДОПК, а именно: установена разлика между приходи, реализирани чрез ПП „М. W.“ и приходите, посочени в отчетните

регистри по ЗДДС, при проверки от дружеството не са издадени касови бележки и било установено, че фактическата наличност в касата била по-голяма от дневния оборот, не били представени изисканите документи и същите не били установени в иззетите документи и компютърни конфигурации.

Твърди се в писмената защита, че повод за ревизията била оперативна проверка през 2015г., при която управителят на дружеството – И. И. тогава бил изнудван да даде подкуп от страна на органи по приходите, за което имало преписка в Прокуратурата, която била неотнормима към спора по делото, но изяснявала предисторията на ревизията и допуснати в хода ѝ нарушения по събирането на доказателствата.

По твърденията за незаконосъобразност на посочените в жалбата основания в писмената защита адв. Г. излага следното: 1. При събирането на доказателствата и преценката им:

- Не било взето предвид, че офисът на [улица] се ползвал съвместно като адвокатска кантора от М. Т. П., член на САК, както и от още няколко дружества, вписани в Търговския регистър със същия адрес на управление: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. Адресът съставлявал и офис на посочените дружества. При претърсването и изземването на 30.10.2015г. не присъствали всички лица, ползвали помещението, което съставлявало нарушение на чл.162, ал.1 и ал.4 от НПК. Посоченото опорочавало процедурата, но съставлявало и пречка кои вещественни доказателства за кое дружество се отнасят.

- При разпечатването на 12.02.2016г. на кашони с иззети доказателства, в присъствието на И. И. – пълномощник вече на дружеството-жалбоподател, бил съставен Протокол №115372/12.02.2015г., било вписано възражение, че „кашонът е запечатан само отгоре“, от долната страна нямало пломби и стикери, бил запечатан само с прозрачно тиксо. При предаването били направени снимки от експерта – Х., които установявали състоянието при предаването, а при връщането, запечатването било отгоре и отдолу и кашонът не бил отворен, от който факт счита, че събирането на доказателствата било опорочено.

- Не бил осигурен достъп на дружеството-жалбоподател до събраните доказателства след изземването им, което възпрепятствало адекватната защита. Самите доказателствени средства не били приети по делото, не бил извършен оглед, въпреки, че било направено искане от страна на жалбоподателя. Това възпрепятствало според адв. Г. възможността да бъде установено по несъмнен начин дали иззетите компютърни конфигурации, флаш памети и т.н. носели информация за кое точно дружество се отнасят. На практика анализът бил извършен само от вещото лице, назначено в хода на административното производство и на всички документи, намиращи се в офиса, което означавало, че са иззети бази данни на всички регистрирани на този адрес лица.

- Позовава се на отговора от вещото лице Х. пред съда, че не може да отговори на въпроса дали някъде по източниците на информация е посочено, че са собственост и се ползват от „Б. – И. И.“, тъй като задачата му не включвала установяване на идентичност на техническите носители, следвало да откопира базата данни, като не е отварял самите файлове – 144 архивни файла на база данни. Позовава се на изявление на вещото лице от 16.09.2019г., според което оригиналът на харддиска вече не се съхранявал в НАП, което означавало, че основното доказателствено средство, използвано за обосноваване на ревизията и за определяне на задълженията, не било налично както по делото, така и от събраните в хода на ревизията доказателства.

Фактът, че вещото лице е работило по предоставен от жалбоподателя харддиск, не санирал този порок. Това нарушавало правото на защита, защото не можело да бъде доказана идентичността на изготвения харддиск от вещото лице и копието, което е предоставено на жалбоподателя.

-Адв. Г. изтъква също така, че приетото при ревизията с протокол заключение на вещото лице Х. съдържало 336GB, като бил установен и ползвания то дружеството софтуер М. W., изработен от Генсофт Е., като размерът на цялата база данни на този софтуер била 101,71 GB. Видно било, че органите по приходите взели предвид само част от базата данни – с действителен размер 2 215 524 КБ, посочен на диска – приложение 15 към РД. Направен е извод, че повече от 2/3 от обезпечената информация не била взета предвид, неясен бил критерият е избрана конкретна база от всички 144 бази данни.

-Възразява се срещу извършените дейности от органи по приходите при „Информационни системи“ на ТД на НАП, във връзка с импортирането на част от базата данни в специален софтуер – директориите, в които имало наименование в софтуерния продукт и размер. Според информацията в РА с помощта на този софтуер информацията била преработена в табличен вид за целите на ревизията и изготвена таблица на л. 16 от акта, като данните по таблицата били сравнени с данните от отчетните регистри по ЗДДС, а в таблица 18 била обобщена информация от сравнението като в последната колона на таблицата била формирана разликата по данъчни периоди между установеното и декларираното, въз основа на които данни е изчислен ДДС – таблицата на стр. 28 от акта. Действията били извършени от служители в ТД на НАП в областта на компютърните технологии, но оставало неясно компетентността им за анализ и систематизирането на счетоводна информация. В тази връзка се позовава на чл.113, ал.1, т.2 ДОПК и издадената заповед за възлагане на ревизията, в която били посочени органите, които следвало да я извършат и които били компетентните лица. В случай, че техните знания не били достатъчни, в Глава VIII, раздел III на ДОПК предвиждал да бъде назначена експертиза. Посоченото процедурно нарушение правело електронната таблица, описана в приложение 18 към Ревизионния доклад, като изготвена от некомпетентен орган, който нямал качеството на данъчен орган, поради което не можело да се счита за част от електронния доклад. Въз основа на тази таблица били определени задълженията по ЗКПО и ЗДДС, като органите по приходите приложили процедурата по чл.122 ДОПК.

-Не била взета предвид спецификата на складовата програма на дружеството, като се позова на отговора на [фирма], че всички таблици, започващи с АСС_ се отнасяли до счетоводния модул, но напуснал служителят, който можел да опише полетата поименно. Посоченото съставлявало доказателство, че органите от „Информационни системи“ при ТД на НАП не са разполагали със структурата на счетоводната част на базата данни и таблиците, с описание на полетата и връзките между тях. Счетоводната част и складовата част съществено се разминавали, без да се нарушава счетоводното законодателство. Посочва се, че при поръчката на стоките от склада това се отбелязвало в складовата програма, а при продажбата им – в счетоводната програма. Думата „продажба“ в складовата програма означавала поръчка, като стоката можело да бъде получена от клиента или не., като при получаването ѝ стоката се завеждала в счетоводната програма като приход и се начислявал ДДС. Претендира се също, че складът съхранявал стоките на няколко дружества, като при излизането на стоките от склада се посочвало дружеството-продавач както в складовата, така и в счетоводната

част на програмата, в резултат на което доставките на няколко дружества, били сметени за доставки на дружеството –жалбоподател. Не ставало ясно дали тези обстоятелства били взети предвид, както и поясненото от [фирма], че конкретна част от софтуера имало информация дали доставката е вече фактурирана.

-На следващо място се твърди, че в таблицата на стр.18 от РА са съпоставени „несъпоставими данни“ – брой продажби и обща продажна цена, предвид, че данните от регистрите по ЗДДС касаели данъчна основа на доставките, декларирани в дневниците, които включвали само сумата на извършените продажби и получените авансови плащания, като последните винаги били по-големи. Тези обстоятелства не подкрепяли тезата за укрити приходи. Не можело същевременно да се направи извод, че в дневниците по ЗДДС не били включени определени доставки, в която връзка се позовава на извършени авансови плащания о доставки в различни данъчни периоди, следвало да се определи задължението за данъчния период, в който е настъпила изискуемостта му, претендира се, че с направените изчисления била нарушена нормата на чл.87, ал2 ЗДДС. Понятието приход за целите на ЗДДС било без значение при дефинирането на доставка, същото било счетоводно понятие, без да държи сметка за облигационните отношения. Предвид на това неправилно по ЗДДС с РА били облагани „укрити приходи“. Не било ясно защо данните по таблицата на стр.16 от РА не съвпадали с данните в табл. на стр.18 от РА, не се касаело за грешка при прехвърлянето на данните, несъответствие се наблюдавало за всеки данъчни периоди, което обуславяло извод за погрешен подход.

-Възразява се по извода за данни за укрити приходи въз основа на данните от два протокола за проверки в търговски обекти и неиздадени фискални касови бележки, тъй като не били събрани доказателства за системност, дружеството имало много обекти, продажбите били много на брой, за посоченото нарушение следвало да се образуват съответните административно-наказателни производства.

-Голословни били и изводите, основани на анализ на оборотна ведомост и салдото по сметка 499, не било изследвано движението по сметката, а салдото показвало единствено задължения към кредитори, а не „червена каса“. Възразява и по резултатите от извършената инвентаризация на стоки от органите по приходите, като се мотивира с различието в цените – инвентаризацията била извършена по доставни цени, в магазините стоките се оценявали по цени на дребно, а в склада – по цени на едро. Тези цени не били балансови и не можело да ес правят извод за липси на стоки въз основа на съпоставянето им с данни от годишния счетоводен отчет. Също се възразява срещу избирателното прилагане на критериите по чл.122, ал.2 ДОПК, като счита, че неправилно не са взети предвид и извършени установявания във връзка с прилагането на тези по т. 12 и т.13, които счита и за относими.

Твърди се, че на основание чл.124, ал.2 ДОПК в случая констатациите на РА не следва да се считат за доказани, тъй като събраните доказателства не подкрепяли изводите ревизията да бъде извършена по особения ред.

Иска се от съда да постанови отмяната на РА, поправен с РА от 09.01.2018г. и потвърден с решението на ответника - №15/24.01.2018г.

Ответникът - директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на НАП, чрез процесуален представител юрк. Зарева, оспори жалбата изцяло като в подробна писмена защита излага необоснованост и неоснователност на доводите за допуснати нарушения на закона. На

първо място се претендира издаването на РА от компетентни органи, като ползването на технически специалисти било регламентирано в чл.68 ДОПК, а събирането на доказателствата било извършено в съответствие с чл. 54 ДОПК и чл. 161 НПК, в това число в присъствието на специализирани органи и поемни лица, собственика на ревизираното лице. Претендира се, че съставените таблици – приложение 18 към РД, съдържащо резултатите то съпоставката на продажбите отразени в изетия програмен продукт с отчетените пред НАП такива, е допустимо доказателствено средство.

Що се касае до довода, че в офиса на дружеството-жалбоподател са регистрирани и други дружества, посочените по-горе, се позовава на чл.52 ДОПК. Изетите веществени доказателствени средства, включително и данните от изетия програмен продукт, произхождали от компютърна конфигурация, инсталирана и ползвана в обекта, където ревизираното лице упражнява търговска дейност, същите попадали в приложното поле на презумпцията по чл.52 ДОПК и следвало да се считат за частни документи, отразяващи търговската дейност на жалбоподателя. От писмените обяснения на самото ревизирано лице се потвърждавало относимостта на данните от изетите информационни носители към дейността на ревизираното лице, конкретно от представените обяснения от управителя И. И., според които цялата изискана търговска, счетоводна, банкова и друга документация била достъпна в изетите фирмени документи и компютърни системи. На следващо място като доказателство за относимостта на данните към жалбоподателя, юрк. Зарева се позовава в писмената защита и на следното:

-на писмените обяснения на [фирма], разработило софтуера, съдържащ се в изетите компютърни конфигурации, в това число относно съдържанието на таблици и връзки между тях

-на обстоятелството, че жалбоподателят е закупил лицензии за този софтуер и липсата на данни другите дружества да са закупили такъв софтуер от [фирма]

-на съдържащите се данни, които се свързват с конкретните търговски обекти на дружеството и съдържащи имена на работници на дружеството, за които нямало данни за същия период да са ангажирани в други дружества: касае се за данни за служителите А. Б., Д. Н. И., Д. К., Д. Г. Г. и данни за търговските обекти, за които се отнасяли отразените обороти- магазин В. 2, магазин И. А., магазин М., магазин Р., магазин Хит Л., магазин Хит М., магазин Римска стена и др.

-твърди се, че органите по приходите са съобразили в съответствие с чл.122, ал.2 ДОПК всички предвидени и относими към данъчните задължения на жалбоподателя обстоятелства, за да съберат максимално близки до истинската информация данни за реализираните обороти, съдържащи се в изетия софтуер. В тази връзка се позовава на изисканата информация от Генсофт Е. проекти данните от отговорите за съдържанието и предназначението на определени таблици в базата данни и, ключовите полета в тях и връзките им с други таблици- предоставени били част от поисканите данни, включително функцията за кодиране и декодиране на полетата тип „дата“. Данните от софтуера за извършените продажби били разчетени въз основа на депозираните от [фирма] обяснения, че същите се съдържаха в таблици PRODAWA и PRODAWA I., като таблиците се свързвали с полета DATETIME, предоставено било и описание на съдържанието на полетата на двете таблици. Въз основа на данните, предоставени от [фирма] било установено, че в компютърно-техническата експертиза се намирала архивна база данни .-SKLAD.GDB, която с помощта на специалист от отдел „Информационни системи“ при ТД на НАП С. е импортирана в

ACL проект, а от наличната информация в таблица PRODAWA били установени данни за извършени продажби през периода 02.01.2010г. до 13.12.2014г., съдържащи се в 180 711 записа – поле SMETKA от таблицата. като били налице общо 67 457 пропуска в поредните номера. Тези данни били потвърдени от приетата по делото съдебно-техническа експертиза.

-В писмената защита юрк. Зарева се позовава на изявленията на вещото лице по делото относно констатираните пропуски в поредните номера, относно датите на файловете и съдържанието им, както и, че съдържанието на базата данни не било променяно от органите по приходите. като намира за релевантни изводите, че: изземването на компютърния софтуер и неговия материален носител били спазени всички процесуални изисквания по ДОПК и НПК, обезпечена била идентичността и ненакърнимостта на информацията; използвани са специалисти с експертни познания, като не било допуснато външно вмешателство, което да постави под съмнение резултатите от анализите; било видно, че органите по приходите са анализирали именно онези бази данни от иззетата компютърна конфигурация, съдържаща относимата информация за реализирани от ревизираното лице обороти от търговската дейност и за ревизираните периоди по ЗДДС и за корпоративен данък по ЗКПО.

Също юрк. Зарева се позовава и на обстоятелството, че жалбоподателят не е изложил конкретни възражения относно начина на определянето на данъчната основа по реда на чл.122- чл.124 ДОПК, като се иска съдът да има предвид подробно изложените съображения за законосъобразността и обосноваването на РА в Решение № 115/24.01.2018г. на директора на Дирекция ОДОП.

По тези съображения от съда се иска да отхвърли жалбата по делото. Претендира се и присъждането на юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес и в съответствие с измененията на чл.161, ал.1 ДОПК. По делото са приети представените с административната преписка писмени доказателства, изслушано е и заключение на вещо лице по съдебно-техническа експертиза от вещото лице Х..

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения РА на основанията по чл.160, ал.2 ДОПК, от фактическа и правна страна прие за установено следното:

По допустимостта на оспорването:

По допустимостта на оспорването

РА се оспорва пред съда в частта, в която е потвърден с Решение № 115/24.01.2018г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" по жалбата по административен ред.

С решението на директора е потвърден Ревизионен акт № Р-22220415009023-091-001/10.07.2017г., поправен с РА за поправка, за установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. **04,2011г. до м. 05.2013г.** и от м. **07.2013г. до м. 11.2014г.** и за периода от 2011г. до 2014г. за установени задължения по ЗКПО.

Решението на директора е връчено на 06.02.2018г., чрез връчването му по електронен път, като срокът по чл.156, ал.1 ДОПК за оспорването на РА пред съда е спазен, жалбата е процесуално допустима и по чл.156, ал.2 ДОПК - иска се отмяната на РА, в частта, потвърдена с решението.

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на изискванията за съдържание и форма, съдът приема следното:

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220415009023-020-001/ 02.11.2015г., връчена на 07.12.2015г. на представител на дружеството, изменена последващо със заповеди от дати 02.03.201г.,

26.04.2016г. и от 24.08.2016г. ЗВР и последващите за изменението ѝ са издадени от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., за компетентността ѝ да възлага ревизии е представена Заповед №РД-01-1332#1/12.10.2015 г. на директора на ТД на НАП С. – л. 29 от делото. На основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК със Заповед №Р-22220415009023-ЗИД-001/25.04.2016 г. и Заповед №Р-22220415009023-ЗИД-002 от 23.08.2016 г. на изпълнителния директор на НАП е определен срок на приключване на ревизията - 07.01.2017 г.

Със ЗВР е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.04.2011 г. до 30.09.2015 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за периоди от 01.01.2011 г. до 31.12.2014 г.

ЗВР и заповедите за удължаването на сроковете са представени на л 31-40 от делото.

Извършването на ревизията е възложено на органите по приходите М. И. – инспектор и В. С. Г. – главен инспектор и ръководител на ревизията, които органи са издали за установеното при ревизията и Ревизионен доклад (РД) №Р-22220415009023-092-001/07.04.2017 г., издаден като писмен документ, връчен на дата 10.05.2017г.

Срещу РД е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Въз основа на уведомлението за съставен РД, и в срока по чл.119, ал.2 ДОПК, е издаден оспорения по делото РАН№Р-22220415009023-091-001/10.07.2017 г.. издаден от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и В. С. Г.. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията.

РА е издаден като електронен документ, подписан с електронен подпис от посочените за негови издатели лица, като връчването на същия е извършено по реда на чл.32 ДОПК на 07.08.2017г. на дата 07.08.2017г., също е удостоверено, че е получен на дата 08.08.2017г. от адв. Л. М. – представител на дружеството по пълномощно без дата, представено на л. 94 от делото.

Срещу РА е подадена жалба от дружеството от дата 18.08.2017г., чрез управителя му Т. Ш., разгледана с Решение № 115/24.01.2018г. от директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., ответник по делото. Решението на директора е издадено при условията на заместване на титуляра – Н. К., за който е представена заповед за командироването му за периода от

24.01.2018г. извън [населено място] – л. 14 от делото и за заместването му – л. 13 от делото, като оправомощена за заместване на титуляра е Е. С. П., зам. директор на същата дирекция при отсъствието на директора. При така представените доказателства и поради липсата на спор, съдът приема, че Решение № 115/24.01.2018г., издадено на основание чл. 152-155 ДОПК, е издадено от компетентен орган.

Що се касае до срока на издаването на решението, то е относимо удължаването му по реда на чл.156, ал.7 ДОПК до 24.01.2018г. във връзка с отправено предложение и подписано споразумение от упълномощен представител на дружеството.- л. 102 – 104 от делото, като пълномощното е изрично и с нотариална заверка на подписа. Видно от изложеното, с решението си директора е разгледал подадена в срок жалба срещу РА, а решението е издадено в рамките на срока по чл.156, ал.7 ДОПК.

В решението на директора е констатирано, че ревизиращият орган е допусната техническа грешка в таблица №1 на РА, изразяваща се неправилно посочване на размера на задължението по ЗДДС за ревизираните периоди, с изключение на м. 01.2013 г., а именно задължението за м. 04.2011г. в размер на 10 418,34 лв., вместо да бъде отразено за съответния период в този размер е отразено в м. 11.2014 г., а задължението за м. 11. 2014 г. в размер на 14 284.07 лв. е посочено за дължимо за м. 04.2011 г., идентично при определянето на задължението по ЗДДС за м. 05.2011 г. е разменено в таблицата със задължението за м. 10.2014 г. , като в същата последователност и за останалите периоди са разменени задълженията за съответните периоди в аналогична последователност, като от това не е произтекло допълнителен размер на установените задължения в общ размер за ДДС. Ответникът е посочил, че му е служебно известно,

че посочената техническа неточност е отстранена по реда на чл. 133, ал. 3 от ДОПК с РАПРА №П-22221018002572-003-001/09.01.2018 г., издаден от М. Й. С. - орган, възложил ревизията и В. С. Г., ръководител на ревизията за поправка на РА №Р-22220415009023-091-001/10.07.2017 г. Ответникът е обсъдил в мотивите на решението и размера на задълженията по РАПРА по ЗДДС, посочени на стр.28-30, като е достигнал до извод, че не е извършена промяна в размера на задълженията за данък върху добавена стойност и за корпоративен данък, но е извършена промяна в размера на лихвите за корпоративен данък, като същите от 9 509.80 лв. са определени на 10 672,04 лв. и в размера на лихвите за данък върху добавена стойност, като същите от 193 859,97 лв. са определени на 212 111.90 лв.

За допустимостта да разгледа с решението си и законността на РАПРА, органът се е позовал на чл. 62 АПК, като е посочил, че двата акта взаимно се допълвали и съставлявали едно цяло, при което е формиран извод, че оспорения РА и РАПРА са обосновани и законосъобразни, доколкото са налице предпоставките, визирани в разпоредбата на чл. 122. ал. 1 от ДОПК за извършване на ревизия по особения ред – конкретно са приети за доказани основанията по чл. 122. ал. 1. т. 2. т. 4. т. 5 и т. 8 от ДОПК, на основание доказаното, че информация за извършените продажби и реализираните приходи системно е била укривана поради което законосъобразно била коригирана данъчната основа с РА, в който случай била обърната и тежестта

на доказване, в това число на основание чл.124, ал.2 ДОПК, като не били оборени изводите в РА с оспорването по административен ред според ответника.

От фактическа страна за обстоятелствата, съставляващи основание за ревизия по реда на чл.122 ДОПК, съдът приема за установено следното:

1.Икономическата дейност на дружеството е свързана с търговия на едро и дребно на парфюмерия и козметика с бранд „В." в търговски обекти, описани в РД, в които са регистрирани фискални устройства, дружеството е регистрирано по ЗДДС на 27.07.2000 г. и дерегистрирано на 22.06.2016 г. по инициатива на орган по приходите, след установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС.

2.На 13.10.2015 г. и 29.10.2015 г. е посетен адреса на дружеството в [населено място]. [улица]. за извършване на проверка, а за обстоятелствата са съставени протоколи №145884/13.10.2015 г. и №147833/29.10.2015 г., съгласно които и на двете дати е възпрепятствано извършването на проверките. С Определение от 30.10.2015 г. на Софийски районен съд, 106 с-в. е разрешено да бъде извършено претърсване и изземване от органите на МВР на офиса на дружеството на същия адрес - [населено място]. [улица]. При фактически извършеното претърсване от полицейските органи при 05 РУ – СДВ, предадени на ревизиращия екип на 16.11.2015 г. с протокол №1052907/16.11.2015 г. иззетите веществени доказателства- компютърни конфигурации, харддискове и преносими флаш-памет, в т. ч. компютърни конфигурации Lenovo, I. и HP, сървър DELLPoweredge, асемблирана компютърна конфигурация с харддиск конкретен модел, харддиск марка Seagate, външен харддиск модел WD, три броя флаш-памет с надпис T. F., Signorina и Maxell. Тези веществени доказателства са обект на техническа експертиза, назначена в хода на ревизионното производство.

3.На стр. 25-26 от РД са описани 22 протоколи за извършени проверки по обекти на дружеството и касаещи извършено физическо преброяване на наличните стоки, започнало от 29.10.2015 г. във всички обекти на дружеството, като за обект, находящ се в [населено място]. [улица] отказан достъп до обекта, което обстоятелство е обективизирано с протокол №0147853/29.10.2015 г. Преброяването в останалите обекти е приключило на 30.10.2015 г., като стоките са описани по вид артикул, количество и продажна цена на съответния артикул, като сумарно стоките в магазините общо са на стойност в размер на 1 711 293,70 лв. При проверките е било изискано, но не е предоставено аналитично описание на стоките в сметка 304 „Стоките" към 30.10.2015 г.

Фактическото претърсване и изземване в офиса на дружеството на адрес [населено място]. [улица], е извършено на 30.10.2015 г. след изрично определение на СРС от същата дата и на основание чл. 161, ал. 1 от НПК вр.чл. 42, ал. 1 от ДОПК – от органи на МВР и органи по приходите, които действия са обективизирани в Протокол за извършена насрещна проверка (ПИП) №0147823/30.10.2015 г. На основание чл. 40 от ДОПК са предприети действия за обезпечаване на доказателства - запечатване на обекта и стоките

в него, като преброяването на наличните активи е продължило на 31.10.2015 г. и 02.11.2015 г., обективизирано с ПИП №0147834/31.10.2015 г., ПИП №018000/31.10.2015 г. и ПИП №0147835/02.11.2015 г. – чрез преброяване са установени наличните стоки, описани в опис с данни за наименование и вид на артикула и количество, без стойност, тъй като от дружеството не са представени цени на стоките.

В хода на проверките от дати 31.10.2015 г. е изискано от И. Р. И. като представляващ дружеството да представи документи за произход на наличните стоки, аналитично описание на стоките в сметка 304 „Стоки“ към 31.10.2015 г. и относима документация към стоките, като на 09.11.2015 г. в ТД на НАП С. като И. е представил справка с основните доставчици, списък с клиенти на едро, заверени копия на 30 фактури за получени стоки и др. документи, но не е представена изисканата аналитична отчетност на сметка 304 „Стоки“.

4. Съгласно протоколи №1115371/12.02.2016 г. и №1115374/18.02.2016 г. в присъствието на И. Р. И. и свидетелите, са отворени останалите три кашона от общо четири, съдържащи иззети от офиса на дружеството веществени доказателства, като при преглед на същите е формиран извод, че същите - тетрадки, тефтери, кочан с фискални касови бележки. РКО, меки папки и класьори, пътни листа, складови разписки, товарителници, клиентки поръчки, опаковъчни листи и др. , **но не се съдържат вторични** счетоводни документи на ревизираното дружество /оборотни ведомости, хронологии на сметки и друга счетоводна документация/. Направен е също извод, че тетрадките представляват касови книги с колона с дата, но на някои листи не била посочена годината, съдържат наименования на дружества, физически лица, обекти на ревизираното лице, имена на физически лица, заети в дружеството, а в колони , обозначени „П“ и „Р“ се съдържали суми и в колона с наименование „К“ - са посочвани обяснения за направения разход, съответно получения приход.

5. Също в иззетата документация са установени протоколи за брак с данни за индивидуализирани стоки и брой, но без посочена стойност, както и документи „Ревизия“ за конкретни търговски обекти с дати през м. 10 им. 11.2011 г., 23.10.2014 г., 24.10.2014 г. и 27.10.2014 г., с които са установени общо липси за 734 артикула –описани по вид, модел и размер на опаковката. В тази връзка е направена справка в информационната система на НАП, но не са установени корекции в отчетни регистри по ЗДДС поради установени липси и брак, а също не са посочени данъчни постоянни разлики в ГДД по чл. 92 от ЗКПО на основание чл. 28 от ЗКПО.

6. Възложена е техническа експертиза с акт за възлагане на експертиза от 20.01.2016 г., а заключението на експерта е представено на 26.02.2016 г. Експертизата е с предмет на изследване съдържанието на иззетите веществени доказателства от органите на 05 РУ на СДВР от обект на ревизираното лице с адрес: [населено място], [улица], приети с протокол №1052907/16.11.2015 г. от органите по приходите като доказателства в ревизионното производство. За целите на предаването на веществените доказателства на вещото лице – Х., с протоколи №1115371/12.02.2016 г. и №1115374/18.02.2016 г. в присъствието на И. И. - пълномощник на

ревизираното дружество и свидетели, са отворени кашоните и съдържащата се в тях документация е класирана, номерирана и описана. Съдържащите се компютърни конфигурации са предадени на лицензиария експерт-оценител с изричен протокол №1115372/12.02.2016 г. Видно от Заключението на вещото лице Х., изготвено в хода на ревизионното производство, предадените му магнитни носители на информация са изследвани при изключено автономно хранване, като информацията е снета на лабораторна тестова компютърна система със свързано защитено хранване тип UPS, във виртуална среда и „дейтаблоркер стенд" /устройство за предотвратяване на софтуерни промени/. Изследването е с цел установяване на налична информация – записана на оптичните носители. Експертът е проверил обстойно данните в обектите на анализ чрез специализирани програми, като установените данни от вещото лице са записани на предоставен му предварително от органите по приходите хард диск и записани с уникален баркод и обозначен EXPERTIZA /E: /. В хода на съдебното производство е назначено същото вещо лице, което даде допълнителни разяснения относно посоченото от него, че е открита изтрита информация, относима към целите на поставените задачи. От базата данни е установено, че дружеството-жалбоподател е използвало софтуер за управление на търговската дейност /ERP система - „M. W.", изработена от [фирма]. Предоставените бази данни за дружеството от експерта чрез служител от отдел „Информационни системи" при ТД на НАП С., е импортирана в лицензиран софтуер за извършване на електронни ревизии -ACL проект, с който НАП разполага, и предоставена в табличен вид за целите на ревизията, представляваща Приложение 15 към РД.

7. В хода на ревизията на основание чл.57 ДОПК е отправено искане до [фирма] да представи описание на базата данни на програмния продукт „M. W." и описание на наименованията на колоните, съдържащи се в базата данни и информация дали са внедрявани софтуери за управление на търговската дейност в търговски обекти на [фирма]. Представени са отговори на 22.06.2016 г., 13.07.2016г. и на 09.12.2016г., съставляващи Приложение №6 и Приложение № 7 на РД, обсъдени и взети предвид както от служителите от отдел Информационни системи при ТД на НАП за декодиране на отделните полета от таблиците на базите данни – относно датата на документите за отчетени продажби, за обозначаването на валутата на продажбата, относно съдържанието на отделните полета, необходими за обозначаването на изготвените електронни таблици с информация за целите на анализа, направен от ревизиращите органи в РД, а впоследствие и в РА и в решението на ответника.

8.От [фирма] е отговорено, че структурата на базата данни (дефиницията на таблиците и връзките между тях) е фирмено knowhow и е обект на авторско право, вследствие на което не е представено описание на софтуера. Заявено е, че ревизираното лице е закупило пет лиценза на софтуерен продукт „M. W. for Win", един лиценз на „M. W. for W." и модул „Счетоводство", представен е списък с издадените фактури. Също така от [фирма] е изискана информация за съдържанието и предназначението на определени таблици в базата данни, ключовите полета в тях и връзките, с които може да се осъществят релации с други таблици, като такива отговори са получени, в това число и за

кодиране/декодиране на полетата тип „дата“ а продажбите се намирили в таблици PRODAWA и PRODAWA I., като таблиците се свързвали по полетата DATETIME, представени са описания на съдържанието на полетата на таблица PRODAWA и PRODAWA I..

9. Въз основа на дадените обяснения от [фирма] е направен извод, че в компютърно-техническата експертиза се намира архивна база данни към 13.12.2014 г., съдържаща се във файл - SKLAD.GDB, която с помощта на специалист от отдел „Информационни системи“ при ТД на НАП С. е импортирана в специализирания софтуер на НАП ACL проект. От наличната информация в таблица PRODAWA са установени данни за извършени продажби за периода от 02.01.2010 г. до 13.12.2014 г., съдържащи се в 180 711 записа за сметки /таблица PRODAWA, поле SMETKA/ от №1 до №248 073 включително, като са налице 67 457 пропуска в поредните номера. При анализа е използвана връзката по ключови полета DATETIME от таблица PRODAWA I. /таблица родител/ и от таблица PRODAWA, въз основа на което е изготвена електронна таблица, възпроизведена на стр. 18-19 от РД и в която се съдържа информация за извършените продажби по месеци, които са отразени в използвания програмен продукт.

10. В хода на ревизията са отправени също искания до трети лица на основание чл. 57 ДОПК за представяне на документи и информация от значение за ревизията до: [фирма]- за предоставянето на „dump базата данни“ на онлайн магазин с домейн www.beautytrade.eu, като информацията е представена 11.12.2015 г. ; до [фирма] е изискана и предоставена информация, съставляваща Приложение на №5 от РД. На дати 17.06.2016 г., 06.07.2016г. и 08.12.2016г.

11. При извършената съпоставка между отразените продажби по данните от програмния продукт (ПП) за ревизирания период - от м. 04.2011 г. до м. 12.2014 г. и конкретно до дата 13.12.2014г. , с декларираните продажби в подадени СД по ЗДДС -дневниците за продажби за същия период, е направен извод, че отчетените продажби в софтуера значително надвишават декларираните продажби, дори и след като са установени над 67 хил. пропуска в поредността на записите за извършените продажби, с изключение на м. 06.2013 г., за който период са установени декларираните продажби в повече от данните по ПП, а за месец 12.2014г. – съпоставката е непълна. Както се изясни от вещото лице Х. при изслушването му в съдебно заседание, пропуските са установени от служителите на НАП, но се касае за пропуски в поредността на редовете на записите на информацията, не се касае за изтриване на информация от базата данни, която не е възстановена.

12. До Софийски районен съд е отправено искане за разкриване на банкова тайна на дата 27.06.2016 г. , което искане е уважено с решение на съда от 01.07.2016 г. на СРС. Въз основа на даденото разрешение, са отправени искания до [фирма], [фирма], [фирма], ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА" АД и [фирма], които са предоставили информация и извлечения от банковите сметки на ревизираното дружество. Видно от салдата по сметките към 31.12. на всяка от ревизираните години. Органите по приходите са съпоставили информацията от търговските банки с ГФО, предоставени от ревизираното лице в Търговския регистър като за 2010г. в отчета са посочени

парични средства в разплащателни сметки към 31.12.2010г. в размер на 213 х. лв., и съответно са налични към 01.01.2011г., но сумарно салдата по банковите сметки към последната дата на 215 093,57лв. Различия са констатирани и за всяка от следващите години- парични средства по разплащателни сметки към 31.12.2011г. по ГФО са 143 х.лв., а в банковите сметки към датата на баланса са 94 846,45лв.; към 31.12.2012г. – по ГФО са посочени 126 х.лв., а наличностите по банковите сметки са 56843,80лв.; към 31.12.2013г. -178 х.лв., а по салдата по банковите сметки към същата дата – 109082,37лв.; към 31.12.2014г. – 132х.лв., а по салдата по банковите сметки наличностите са 54 533,78лв.

От информацията от банките се установява, че само И. Р. И. има право за разпореждане с паричните средства по сметките на дружеството, същият имал права за електронно банкиране и за теглене на пари на каса, а Д. Н. И. – само да внася пари и с права за достъп до информация по банковите сметки. По банковата сметка на дружеството в Първа инвестиционна банка е установено, че на 21.05.2012г. са наредени по сметка на И. Р. И. 63 772,95лв. с основание за превода “връщане на заем“.

Видно е от мотивите на РД, че въз основа на предоставените от търговските банки извлечения от сметките на дружеството са проследени началните и крайни салда, движението на паричните средства и физическите лица, по чиито нареждания са извършвани движения – внасяне на суми и плащания. Направен е извод, че наличните парични средства за периодите от 2011 г. до 2014 г. са много повече от тези, установени в банковите сметки на дружеството, а липсващите парични средства са били отклонени ресурси от дружеството към И. Р. И. и/или свързани на него лица, без срещу тях да е налице насрещна престация.

13. Установено е несъответствие относно разходите за амортизации: в ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2013 г., в която на основание чл. 54. ал. 2 от ЗКПО е посочено в увеличение на счетоводния финансов резултат със счетоводни разходи за амортизации, а в Отчета за приходите и разходите /ОПР/ за 2013 г. не са посочени разходи за амортизации.

14.В хода на ревизията са присъединени и доказателства от данъчното досие на ревизираното дружество – протоколи за извършени проверки в търговски обекти на дружеството на 05.05.2015г. и от 29.10.2015г. – общо три проверки, за които са съставени актове за установяване на административни нарушения и съответно три наказателни постановления - две за първата проверка, за нарушения, свързани с неиздаване на касова бележка и разлика в касовата наличност в съответния търговски обект за първите два случая.

14.1.При проверка на дружеството, обективизирана с протокол №0215576/ 05.05.2015 г., е представена оборотна ведомост за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г., от която е констатирано, че сметка 499, аналитична партида 7 „Други кредитори“ е с крайно кредитно салдо от 3 670 000,00 лв. От дружеството е изискано да представи писмени обяснения относно движенията и салдата в сметка 499 и хронологичен опис на стопанските операции в същата сметка, но същите не са представени.

В оборотната ведомост са заведени сметки за отчитане на банкови наличности, по 6 банкови сметки на дружеството, по които салдата общо към 01.01.2014г са 109086, а към 31.12.2014г. – общо 54 531,92лв.

При тези обстоятелства е формиран извод, че чрез сметка 499 е компенсиран „недостигът“ на оборотни парични средства в счетоводството на дружеството. Всметка 499 били осчетоводявани суми с цел недопускане на кредитно салдо по сч. сметка 501 „Каса“ – „червена каса“, Ако сумите по сметка 499 не са осчетоводени, по сметка каса ще бъде налице кредитен остатък, или дефицит на парични средства в касата, който се дължи на укрити приходи. Поради липсата на представена счетоводна отчетност не можело да се проследят кредитните обороти по сметка 499 „Други кредитори“ и начин не може да се установи фактическият момент, в който с осчетоводените финансираня са прикрити дефицитите в сметка 501 „Каса“.

Изводът за укрити приходи е подкрепен и с установеното при проверката, обективизирана с Протокол № 0215576/05.05.2015г.в, в рамките на която от страна на дружеството е предоставена оборотна ведомост за периода 01.01.2015г. – 31.03.2015г.на последният лист на която е отбелязано, че няма счетоводни операции поради проблем със софтуерния продукт, но сметка 501 „Каса“ била с начално дебитно салдо към 01.01.2015г. 1778,25 лв. , отчетен дебитен оборот 170,90лв. и, кредитен оборот 12 953,24лв. и крайно салдо към 31.03.2015г. – 11 004,09лв., видно било, че са осчетоводени суми по сметката, които водели до счетоводен дефицит на парични средства. Прието е, че счетоводният дефицит на парични средства / „червена каса“/ е безспорна индикация за укрити средства, защото означавало изразходване на повече от наличните парични средства. След като от страна на дружеството не са предоставени доказателства, които да сочат източника на финансиране, осчетоводен по сметка 499 “Други кредитори“, то от страна на ревизиращите не можело да се приеме за достоверно счетоводното отразяване по сметката.

15. Органите по приходите са констатирани, че непосредствено преди връчването на ЗВР /ЗВР от 02.11.2015г. е връчвана на 07.12.2015г./ е променена собствеността на [фирма] - дружеството е прехвърлено от едноличния собственик И. Р. И. на Т. Г. Ш. – лице, на което са прехвърлени множество дружества, описани в РД, повечето от тях със задължения към Републиканския бюджет в особено големи размери. Прехвърлянето е извършено непосредствено преди връчването на ЗВР – 02.11.2015, и след като два пъти преди това на проверяващите не е предоставен достъп до офиса на дружеството за проверка през месец 10 същата година. От момента на прехвърлянето на собствеността на дружеството до deregистрацията, И. Р. И. продължавал да подава СД по ЗДДС по електронен път с квалифициран електронен подпис (КЕП) и в качеството му на представляващ на [фирма], годишната данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г. е подадена със същия КЕП, а ГФО за 2015 г., представен пред Търговския регистър на Агенцията по вписванията е съставен от Д. Н. И.. Също след разкриване на банкова тайна с определение на СРС, органите по приходите са установили,

че няма спесимени за разпореждане с банковите сметки на дружеството от новия собственик и управител Т. Г. Ш..

Всички ЗВР и ИПДПОЗЛ, съставени по време на ревизията са връчвани на И. Р. И.. Пред органите по приходите е представено нотариално заверено пълномощно, с което Т. Г. Ш. упълномощава И. Р. И., да представлява [фирма], в качеството му на търговски пълномощник на дружеството, като с пълномощното са дадени пълни права на И. И. при управлението на ревизираното лице. включително и при продажба на дружествените дялове на [фирма].

Тези обстоятелства са счетени за признаци за фиктивно участие на Т. Г. Ш. в управлението на дружеството, а реалното му управление се осъществявало от И. И..

16.В хода на ревизионното производство са връчени ИПДПОЗЛ чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на И. И. като пълномощник на ревизираното лице, по които не са предоставени изискваните доказателства и становища, а именно:

16.1.С ИПДПОЗЛ от 01.04.2016 г. до ревизирано лице, връчено чрез И. Р. И., е изискано да се представят месечни и годишни оборотни ведомости за ревизираните периоди, хронологичен опис на стопанските операции в основните счетоводни групи, инвентаризационни описи към края на всеки отчетен период банкови извлечения или декларация за разкриване на обстоятелства, които представляват банкова тайна по смисъла на *Закона за кредитните институции (ЗКИ)*, декларация за произхода на средствата за финансиране на дейността, придружена със заверени копия на договори за кредити, заеми, вноски на собствениците, писмени обяснения относно програмния продукт, с който се управлява дейността на стационарните магазини, дата на инсталиране и дата на започване на работа с продукта.

В отговор на посоченото ИПДПОЗЛ, на 12.05.2016 г. са представени писмени обяснения от пълномощника И. И. от името на дружеството, според които обяснения цялата изисквана търговска, счетоводна, банкова и друга документация е достъпна в иззетите фирмени документи и компютърни системи, от органите на 05 РУ на СДВР от обект с адрес: [населено място], [улица]. Не са представени изискваните банкови извлечения, и декларация за разкриване на банкова тайна.

Видно е от установеното по-горе при отварянето на иззетите при претърсването на офиса на дружеството веществени доказателства, че не се съдържат счетоводни регистри и банкови документи на дружеството. Както се посочи, отварянето на кашоните с иззетите веществени доказателства е извършено в присъствието на И. Р. И..

Представеното обяснение, че цялата счетоводна документация е иззета с протокола за претърсване и изземване е прието за необосновано, тъй като скоро след датата на изземване на 09.11.2015г. представляващият тогава дружеството И. И. се е явил в ТД на НАП С. и предоставил изисквани му счетоводни документи /проверката, обективизирана с Протокол0147834/31.10.2015г./. В случай, че всички счетоводни документи са

иззети, то не би могло да бъдат представени такива след датата на изземване.

16.2. С ИПДПОЗЛ от 12.12.2016 г. до ревизираното лице е изискано да се представи информация от счетоводните сметки, чрез които се отчитат приходите и разходите за отчетния период, на база на които е съставен Отчета за приходите и разходите /ОПР/ за 2015 г., представен пред Търговския регистър, информация за салдата по сметките, въз основа на които е съставен Счетоводния баланс /СБ/ към 31.12.2015 г., представен пред Търговския регистър, както и декларация на основание чл. 124. ал. 3 от ДОПК относно имуществото, всички източници на доходи, приходи, източници на формиране на собствения капитал, източници на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност и участие в управителни и надзорни органи на юридически лица за всяка от ревизираните години. По това искане не са представени изисканите документи и писмени обяснения.

Документите и писмените обяснения не са представени – дори впоследствие. Изрично в мотивите на РА е констатирано, че не са представени и до момента на съставянето на акта. Документи по исканията и обяснения не са представени и с жалбата срещу РА по административен ред и пред съда.

17. Направено е заключение, че отчетните регистри за продажби по ЗДДС не представят реалните извършени продажби, съответно не представят реалната икономическа действителност на [фирма], като същото чрез недекларирането на реално извършените продажби е целяло да получи данъчно предимство, което по своя характер представлява данъчна измама. Формиран е извод, че установената разлика между приходите, реализирани чрез ПП „М. W.“ и тези посочени в отчетните регистри по ЗДДС, съставляват неотчетени приходи от продажби, при извършените проверки, ревизираното лице не е издало фискална касова бележка, респективно не е отчело приходи от съответната продажба. При извършени проверки на дружеството е констатирано, че фактическата наличност в касата е била по-голяма от дневния оборот към момента на проверката. Обстоятелството, че от страна на ревизираното лице не са представени изисканите му документи и същите не са установени в иззетите документи и компютърни конфигурации възпрепятства да се установят точни обеми от продажби, извършени в обектите на жалбоподателя за ревизираните периоди.

Предвид изложеното и поради факта, че целта на особения ред за облагане, предвиден в чл. 122 от ДОПК е да доближи размера на данъчната основа максимално близо до действително укритите приходи, ревизиращият екип е приел, че данъчната основа следва да са определи на база отчетените приходи в ПП „М. W.“. От друга страна от органите по приходите е прието, че следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по всички декларираните в дневниците като получени доставки на стоки.

Ревизиращият екип се е позовал на т. 42 от Решение от 20.06.2013г. по дело С-653/11, конкретно относно приетото, че отчитането на действителното икономическо и търговско приложение представлява основен критерий за прилагането на общата система за ДДС. В конкретния случай ревизиращият екип е приел, че недекларирането на реално извършените продажби с цел получаването на данъчно предимство съставлявало данъчна измама. Относно

задължението на данъчните органи да възстановят положението, , което би съществувало, ако нямаше данъчна измама, органите по приходите са се позовали на т.41 и т.42 от Решение от 05.10.2016г. по дело C-576/15г. [фирма], дадено по тълкуването на чл.271 от Директивата за ДДС. Органите са се позовали и на приетото по т.48 от последното решение от Съда на ЕС, според което чл.122 от ДОПК позволява на компетентните национални органи да възстановят положението въз основа на информацията, с която разполагат, като вземат предвид всички относими към съответното лице обстоятелства.

19.На жалбоподателя е връчено уведомление №P-22220415009023-113-001/12.12.2016г. на основание чл. 124, ал.1 ДОПК, с което е определен срок за представяне на доказателства и становище, както и Уведомление № P-22220415009023-139-001/12.12. 2016г. на основание чл. 17, ал.1, т.2 ДОПК., връчени по реда на чл.32 ДОПК на 09.01.2017г., като в срока и до издаването на РА не са представени допълнително доказателства и становище. Лицето е уведомено, че са налице основанията по чл.122, ал.1 ДОПК, а именно по чл.122, ал.1, т.2, т.4, т.5 и т.8 ДОПК, поради което основата за облагане с данък върху добавена стойност за периода от м. 04.2011 г. до м. 09.2015 г. е определена по особения ред на чл. 122 и сл. от ДОПК.

20.На основание чл. 122. ал. 2, ДОПК е направен анализ на обстоятелствата, свързани с дружеството жалбоподател, като съображения за това са изложени в РД. Размерът на приходите от ПП „MoneyWorks“, на декларираните приходи от продажба на стоки в ОПР за съответната година, балансовата стойност на отписаните активи в ОПР за съответната година, % отношение на отписаните стоки, размера на укритите приходи от продажба на стоки, балансовата стойност на укритите приходи от продажба на стоки и печалбата в резултат на извършеното увеличение на СФР по чл. 122 от ДОПК са посочени в на стр. 7 в таблица №1 от РД. На основание, че от ревизираното лице не са ангажирани изисканите му счетоводни документи, инвентаризационни описи към края на всеки отчетен период и другите изискани с ИПДПОЗЛ, е направен извод, че ревизираното лице не е посочвало вярно и честно в баланса наличните парични средства в разплащателните сметки на [фирма].

При определянето на данъчната основа по ДДС е съобразено, че когато данъкът не е посочен отделно, се приема за включен в договорената цена - чл. 67, ал. 2 от ЗДДС. Върху превишението на реализираните продажби, установени по данните от софтуер ПП „M. W.“ и над отразените в отчетните регистри по ЗДДС, е начислен ДДС в размер на 20 на сто. в общ размер на 432 231,98 лв., като дължимия данък е определен чрез формулата, регламентирана в нормата на чл. 53, ал. 2 от *Правилника за прилагане на закона за данъка върху добавената стойност* (ППЗДДС), а резултатът за отделните данъчни периоди е посочен на стр. 28 - 30 от РА - за периодите от м. 04.2011 г. до м. 05.2013 г., от м. 07.2013 г. до м. 11.2014 г. общо в размер на 432 231.98 лв. и на основание чл. 1 от *Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания* (ЗЛВДТДПДВ) са начислени лихви за просрочие в общ размер на 193 859.97 лв.

Основата за облагане с корпоративен данък за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2014 г. е определена по реда на чл. 122. ал. 2 от ДОПК на основание анализ на данните от иззетите компютърни конфигурации за отчетени приходи от счетоводния софтуер на ревизираното лице за 2011 г. в размер на 3 961 472,78 лв., за 2012 г. - 2 841 289,13 лв.. за 2013 г. - 3 359 799.41 лв. и за 2014 г. -3 513 403.70 лв., след изваждане на дължимия ДДС, които приходи е следвало, но не са отчетени от ревизираното лице през съответните години. Тъй като не са представени първични документи, ревизиращият екип е определил балансовата стойност на продадените стоки, съответна на укритите приходи, чрез коригиращ коефициент, изчислен като съотношение на балансовата стойност на продадените активи, посочена в разходната част на ОПР за съответната година и приходите от продажби на стоки, посочени в приходната част на ОПР за съответната година – данните за изчисленията са посочени в таблица 1 на стр. 7 от РД. Направен е извод, че не са отчетени приходи:

- за 2011 г. не са отчетени приходи в размер на 71 000,00 лв.,
- за 2012г. в размер на 88 000,00 лв.,
- за 2013 г. в размер на 57 000,00 лв. и
- за 2014 г. в размер на 23 000,00 лв.

С посочените суми е извършено и увеличение на финансовия резултат за съответната година, деклариран с ГДД по чл. 92 ЗКПО, а именно:

1. С ГДД за 2011г. са декларирани приходи - 3 398 142,06 лв., разходи - 3 396 927.51лв., счетоводен финансов резултат /СФР/ - печалба - 1 214,55 лв., данъчен финансов резултат /ДФР/ - печалба - 1 714.50 лв. и корпоративен данък - 171,45 лв. С ГДД е деклариран надвнесен данък от минали години - 1 209.44 лв. и корпоративен данък за приспадане-1 037,99 лв.
2. С ГДД за 2012 г. са декларирани приходи - 2 343 104,82 лв., разходи - 2 336 605,45 лв., СФР печалба -6 499,37 лв., ДФР -печалба 728.48 лв. и корпоративен данък -72, 85 лв.
- 3.С ГДД за 2013 г. са декларирани приходи в общ размер на 2 961 555,66 лв., разходи-2 959 944,49 лв.. СФР печалба - 1 611,17 лв.. ДФР печалба -2 611,17 лв. и корпоративен данък-261,12 лв. , направени авансови вноски от 225,00 лв. и корпоративен данък за внасяне - 36.12 лв.
4. С ГДД за 2014 г. са декларирани- приходи в общ размер на 3 314 925,12 лв., разходи в общ размер на 3 312 026,62 лв.. СФР и ДФР печалба - 2 898.50 лв. и корпоративен данък- 289,85 лв. , авансови вноски- 217.50 лв. и корпоративен данък за внасяне - 72,35 лв.

След корекцията на декларираните резултати с посочените суми, с РА са установени следните задължения за корпоративен данък за всяка от ревизираните години:

- 1.За 2011г. е установен данъчен финансов резултат в размер на 72 714,50 лв. и определен е корпоративен данък за 2011 г. в размер на 7 271,45 лв., като след приспадане на надвесения корпоративен данък от минали години в размер на 1 209,44 лв. е определен корпоративен данък за довносяне в размер на 6 062,01 лв.
- 2.За 2012 г. в размер на 88 728.48 лв. и е определен корпоративен данък за 2012г. в размер на 8 872,85 лв., като след приспадане на внесения данък от

дружеството в размер на 72,85 лв. е определен корпоративен данък за довносяне в размер на 8 800,00 лв.

3. За 2013 г. в размер на 59 611,17 лв. и е определен корпоративен данък за 2013г. в размер на 5 961,12 лв., като след приспадане на внесения данък от дружеството в размер на 261,12 лв. е определен корпоративен данък за довносяне в размер на 5 700,00 лв.

4. За 2014 г. в размер на 25 898,50 лв. и е определен корпоративен данък за 2014г. в размер на 2 589,85 лв., като след приспадане на внесения данък от дружеството в размер на 289,85 лв. е определен корпоративен данък за довносяне в размер на 2 300,00 лв.

С РА, на основание чл. 9 от ЗКПО, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми за корпоративен данък, са начислени лихви в общ размер на 9 509,80 лв.

1. При оспорването на РА по административен ред, както се посочи по-горе, съгласно мотивите на решението на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ е установено, че ревизиращите са допуснали техническа грешка в таблица №1 на РА, изразяваща се в неправилно посочване на размера на задължението по ЗДДС за ревизираните периоди, с изключение на м. 01.2013 г. Грешката се състои в следното: задължението зам. 04.2011г. в размер на 10 418,34 лв., вместо да бъде отразено за съответния период в този размер е отразено в м. 11.2014 г., а задължението за м. 11. 2014 г. в размер на 14 284,07 лв. е посочено за дължимо за м. 04.2011 г. Същата техническа грешка е допусната и при определянето на задължението по ЗДДС за м. 05.2011 г., което е разменено в таблица №1 на РА със задължението за м. 10.2014 г. Техническа грешка в същата последователност е допусната и за останалите периоди в частта по ЗДДС в аналогична последователност, но тази грешка не води до различен размер на допълнително установените задължения в общ размер за данък върху добавена стойност за ревизирания период. Ответникът е обсъдил, че тази техническа грешка е отстранена по реда на чл. 133, ал. 3 от ДОПК с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221018002572-003-001/09.01.2018 г., издаден от М. Й. С. - орган, възложил ревизията и В. С. Г., ръководител на ревизията за поправка на РА №Р-22220415009023-091-001/10.07.2017 г.

С РАПРА не е извършена промяна в размера на задълженията за данък върху добавена стойност и за корпоративен данък, но е извършена промяна в размера на лихвите за корпоративен данък, като същите от 9 509,80 лв. са определени на 10 672,04 лв. и в размера на лихвите за данък върху добавена стойност, като същите от 193 859,97 лв. са определени на 212 111,90 лв. Ответникът е приел, че по силата на чл. 62 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) субсидирано приложим на основание §2 от ДР на ДОПК, РА и РАПРА взаимно се допълват и съставлявали едно цяло, като е формиран извод, че РА, поправен с РАПРА, е обоснован и законосъобразен, доколкото са налице предпоставките, визирани в разпоредбата на чл. 122. ал. 1 от ДОПК за извършване на ревизия по особения ред и е преценено, че са взети предвид всички относими към жалбоподателя обстоятелства по чл.122, ал.2, т.1-16 ДОПК. Всички доводи на

жалбоподателя, идентични с тези пред съда, са приети изцяло за неоснователни.

В хода на съдебното производство е изслушано заключение на вещо лице по съдебно-техническа експертиза – допуснатата по искане на жалбоподателя и изготвена от Н. Х., изготвило техническата експертиза в хода на ревизионното производство.

От вещото лице са изготвени основно и допълнително заключения, като на поставените въпроси вещото лице е дало следните заключения:

Вещото лице е представило писмено заключение от 10.04.2019г., а вещото лице е изслушано и заключението прието в съдебно заседание от 22.04.2019г. Допълнителни заключения вещото лице е изготвило и представило на 22.05.2019г. и на 05.09.2019г., съответно изслушани и приети в съдебни заседания от 03.06.2019г. и от 16.09.2019г. /л. 173, л. 189 и л.198/.

Първото заключение и заявеното от вещото лице при изслушването му пред съда дава яснота по въпроса за начина на извличане на базата данни от предоставените на вещото лице веществени доказателства, предоставянето им на ТД на НАП и импортирането им в софтуер на НАП за целите на изготвяне на електронни таблици с цел сравнения и съпоставяне с декларираното от дружеството-жалбоподател. Вещото лице беше категорично, че по време на изготвената от него експертиза само е копирал базата данни, съдържаща се в предоставените му веществени доказателства, от вещото лице не са правени анализи на базата данни, само е копирана и предоставена – като резултат от възложената му експертиза на органите по приходите. Също вещото лице беше категорично, че при копирането на базата данни за целите на предоставянето им на органите по приходите, не е извършвало възстановяване на бази данни. Относно констатираното от органите по приходите, че в базата данни имало 67 457 пропуски, или около 25% от поредните номера на записите, вещото лице поясни какви са възможните хипотези за да се случи това:

-При грешно въвеждане и изтриване, това се отразявало като поредност, въвеждало се последващ ред, че този ред не е активен и съответно не съществува, но това се отразявало като пореден ред, защото тази база данни била „сурова“, а не компилирана и изходяща.

-Вещото лице поясни, че софтуерът, който използва НАП – ACL, е за статистика и анализ, използван за анализа на конкретната база данни. Софтуерът е отчетел тези данни, които вещото лице е посочило и са съхранени в създаден файл по време на работата му – L. file. Вещото лице посочи, че е възможно да се касае за неразчетени от самия софтуер редове, да не са обработени и сложени в анализа.

-На въпрос на адв. Г. дали е възможно пропуските в базата данни да се дължат на някаква повреда на източника на информация преди въвеждането им в софтуера на НАП, вещото лице поясни, че теоретично е възможно, но същевременно посочи, че в този вид „програмни бази данни“ архивирането в повечето случаи е автоматичен процес. Ако архивирането не е направено добре, автоматично биха се получили също грешки в неговия анализ.

Що се касае до посоченото от вещото лице в заключението му пред административния орган, че в базата данни е открита информация, която е

изтрита и е относима към поставените му въпроси, вещото лице поясни, че това му твърдение е относимо към работата с базата данни – работата на програмата, която оперира с нея и я архивира, касаело се за файлове, които спомагали да може да бъде отворена базата данни, за да бъде разчетена и разпозната, а не към самата база данни.

На следващо място вещото лице поясни значението на датата на модификацията на файлове с наименование „SKLAD.GDB” в приложение 15 на РД – датата означава дата на последно въведени промени в базата данни, а също е възможно и архивиране на тази дата, получава се и при презапис на външни носители, предимно оптични, като самата програма можело да промени тази дата без да се променя каквото и да е в базата данни. Във връзка с съдържащата се дата на модификация 28.11.2016г. на файл с посоченото наименование. Разглеждането на въпроса за различните дати на модификация на файлове с наименование „SKLAD.GDB” е породено от съдържанието на скрийншот на базата данни, част от Приложение 15 към РД, представено от адв. Г. в съдебното заседание по делото на 22.04.2019г. на хартиен носител във връзка с изслушването на вещото лице и зададените му въпроси – л.177-179 от делото. Вещото лице е описало на стр.2 от първото заключение базата данни, спорна по делото, като направи в съдебно заседание пояснения относно размера на базата данни и описанието ѝ в различни мерни единици за размера на файловете - мегабайти и гигабайти, както и съотношението им 1024 мегабайта съответстват на 1 гигабайт.

В първото заключение вещото лице на поставените му въпроси е дало следните отговори:

-По първи въпрос е отговорило колко бази данни са установени в предоставените му технически носители и с какъв обем е информацията, предоставена от експерта на ревизиращите органи със заключението му, изготвено в хода на административното производство. Видно от отговора на този въпрос, се съдържат файлове с наименование „SKLAD.GDB” с различни размери на 9 различни технически носители, посочени на стр. 2 от заключението, лист 174 от делото. Вещото лице е посочило, че данните са групирани на харддиск, предоставен на НАП, като са групирани 11 директории – наименовани с абривиатура според изследваните обекти, като е описало всяка от директорииите.

По втори въпрос от основното заключение, - след като извърши проверка на събраните при ревизията доказателства, да отговори коя част от базата данни, посочена в РД е импортирана в софтуера ACL на НАП, вещото лице е посочило, че съгласно констатациите на стр. 16, параграф 3 от РД е импортирана в ACL база данни с конкретно наименование, а в компютърнотехническата експертиза, предоставена на НАП се намирала архивна база данни към 13.12.2014г., съдържаща файл „SKLAD.GDB”, която с помощта на специалист от отдел „Информационни системи при ТД на НАП С. е била импортирана в ACL, а от наличната таблица PRODAWA, са били установени данни за извършени продажби за периода 02.01.2010г. до 13.12.2014г., съдържащи 180 711 записа за сметки – таблица PRODAWA поле SMETKA от 1-248 073 включително като били налице 67 457 пропуска в поредните номера. Вещото поле е посочило и връзките между таблиците чрез

общо ключово поле – DATETIME като след направените връзки/релации между таблиците, е изготвена електронна таблица, съдържаща следните полета:

-дата на документа – кодирано число, взето от таблица PRODAWA; както и дата на документа – поле, изведено от поле DTJDOC на същата таблица, чрез функцията, предоставена от производителя на софтуера.

-номер на продажбата, взето от таблица PRODAWA, позиция на документа, -служител, направил сделката, взето от таблица PRODAWA, клиент – от същата таблица; име на склад, от който е изведена стоката; група и вид на продадения артикул – отделни полета; а също и количество, ДДС в %, цена за цялото количество – в отделни полета поле за вид на валутата - от таблица VALUTS от база данни, като при маркер „L“, валутата е лев, при „M“ – евро и \$ - щатски долари; x съдържа се и поле легова равностойност на продажната цена, а също и отстъпка, ценова листа, доставна цена и валута на доставната цена. Вещото лице е цитирало формата на таблицата - *.xlsx .

Отговорът на втори въпрос включва и третия въпрос -какви данни съдържа приложение 18 от РД и въз основа на каква информация е изготвено. Във връзка със зададените въпроси и дадените отговори при изслушване на вещото лице, по искане на жалбоподателя е допуснато и изслушано първото допълнително заключение по въпросите – какви модификации са извършени върху базата данни след предаването на експертизата на НАП, има ли някаква идентичност между файл „SKLAD” посочени в позиция 1 и позиция 3 на скрийншота , част от приложение 15 към РД и предоставен в разпечатка на л.177 от делото, обсъден при изслушване на първото заключение във връзка с различните дати на модификация на файлове с едно и също наименование и размер. На първия поставен въпрос вещото лице е отговорило, че съдържанието на базата данни не е променено, съгласно първоначално установеното от вещото лице, а в приложения по делото оптичен диск не се съдържа запис на базата данни, обект на експертизата. На втория поставен въпрос вещото лице е отговорило, след като е описало съдържанието на двата файла, като е заключило, че двата файла са идентични от гледна точка на съдържащата се в тях информация. Анализът е направен въз основа на харддиск, предоставен на вещото лице от жалбоподателя и представляващ копие на Приложение 15 към РД, съответно е връчен на жалбоподателя с връчването на РД. Видно от визуализацията на двата файла, представена в заключението на вещото лице, датата на модификацията им се различава – първият е от 28.11.2016г., а вторият -13.12.2014г., що се касае до размера на всеки от файловете, то е налице идентичност – 2 215 524 KB. При изслушването на вещото лице в съдебно заседание във връзка с първото допълнително заключение, вещото лице изрично посочи, че второто заключение е направено въз основа на харддиск, предоставен му от жалбоподателя, като базата от данни е еднаква с тази по приетата експертиза, заяви и идентичност със изследваните и предоставените файлове в хода на ревизионното производство.

В третото заключение на вещото лице X. е отговорило на въпроса- да се анализира файл – База данни от дата/модификация 13.12.2014г., подчинен на софтуера, с който работи НАП и да се използва процедурата при ревизия за

извличане на информация, която да послужи за определянето на данъчната основа, и вещото лице да определи коя от записаните бази данни е последна по време. В отговор на поставените задачи вещото лице е извършило компилиране на процесната база данни в софтуера на НАП, използван при ревизията – ACL и по метода, използван при ревизията, като е пояснило, че същността на компилирането се състои в процес на извличането на информация /експорт, при спазена 100% идентичност и цялост относно осъществените продажби и опис на стоките, въведени в анализираната база данни. Вещото лице предостави информацията във файла във формат електронна таблица MS Excel,:

а/при компилирането на база данни – файл позиция 1 и SKLAD.GDB, с размер 2 215 524 килобайта/2,11 гигабайта в конкретна директория от харддиска, предоставен от жалбоподателя – приложение 15 към РД, е експортирана информация в два файла, с наименование PRODAWA.xlsx, съдържащ въведени продажби на стоки и PRODAWA_ITEMS.xlsx, съдържащ описи на стоките с посочени цени, количество и други складово търговски елементи, като първият файл съдържа 180 711 реда записи /1 705 листа обем на хартиен носител, а вторият файл – 375 036 реда записи или обем на хартиен носител 3 539 листа. Вещото лице също така е пояснило, че в анализираната база данни са отразени данни за периода януари 2010г. – декември 2014г.

б/при компилирането на база данни – файл позиция 2 и SKLAD.GDB, с размер 1040 168 килобайта/0,99 гигабайта ,находящ се в конкретна директория от същия харддиск, е експортирана информация в два файла, с наименование PRODAWA.xlsx, съдържащ въведени продажби на стоки и PRODAWA_ITEMS.xlsx, съдържащ описи на стоките с посочени цени, количество и други складово търговски елементи, като първият файл съдържа 45 362 реда записи /505 листа обем на хартиен носител, а вторият файл – 97 143 реда записи или обем на хартиен носител 1 472 листа. Вещото лице също така е пояснило, че в анализираната база данни са отразени данни за периода януари 2010г. – декември 2011г.

В забележка вещото лице е посочило и специфики при отразяването на датата на документа, и необходимостта от конвертиране, като е посочило и начина на конвертиране – по алгоритъм, предоставен от ГенСофт Е., като е посочен алгоритъма. Видно от посоченото за отделните полета от таблицата PRODAWA.xlsx, те съдържат дата на документа, кога е променян, работно място, от което е направена продажбата, агент по сделката, превозвач, данни за валутата на продажбата и курс, служител, направил сделката, както и поле „за коя наша фирма е фактурата; номер на фактурата, дата на фактурата; характеристики към документа, дали е отворен от някого, ключ към авансово плащане, ако има

. Видно от посоченото за отделните полета от таблицата PRODAWA_ITEMS.xlsx, те съдържат: номер на ред, позиция в документа, дали вече е фактуриран, име на склад, група, стока, сериен номер, количество, второ количество, колко е платено и колко е върнато, колко е преоценено, колко е проверено, тип на плащането – в брой, по банка , разсрочено и т.н., идентификатор на касата, през която са минали парите ,ценова листа, тип на

ценовата листа, гаранция, доставна цена, валута, от коя поръчка е получена, за плащанията. Вещото лице е цитирало поясненията на фирмата, създател на софтуера относно връзките между полетата, за принадлежността на всички таблици, започващи с ACC_ към счетоводния модул, както и, че програмата позволявала на потребителя да променя следващ пореден номер на документ например вместо да продължи от следващ поред номер – по примера 2485, да бъде зададено друго число – следващият номер да започне от 5 000. Вещото лице е посочило в заключението си, че е извършило конвертиране на датата на документа, в читаем формат.

По втори въпрос от третото заключение, вещото лице Х. е посочило двете изследвани бази данни и SKLAD.GDB, с размер 2 215 524 килобайта/2,11 гигабайта и файл позиция 2 и SKLAD.GDB, с размер 1040 168 килобайта/0,99 гигабайта, съставляващи Приложение 15 към РД

Вещото лице Х. заяви при изслушването му в съдебно заседание от 16.09.2019г., че е предоставил данните от базата данни на оптичен носител, който може да го изследва всеки, най-вече счетоводител, като базата данни е компилирана в табличен екселски формат без необходимост от специализиран софтуер. Вещото лице поясни, че НАП е копирало базата данни на жалбоподателя на харддиск, който последният е предоставил на вещото лице за целите на експертизата и то запазва този харддиск у себе си, като в този смисъл единственият външен носител на данните е при вещото лице с оглед доказване на достоверността на експертизата. Вещото лице изрично потвърди, че при изготвянето на последното заключение е направил сравнение на базата с данни и това е същата, по която е работила НАП, като вещото лице е посочило с какъв софтуер. Тези обяснения на вещото лице не дават основание за извода, че в НАП не се съхраняват данните, послужили като основание за определянето на задълженията с процесния РА. Вещото лице поясни, че същите се намират в софтуер, като единственият външен носител на който са записани е харддиск, предоставен на жалбоподателя, последният – на вещото лице по делото. Предвид на това твърденията на адв. Г., че базата с данни, въз основа на която е определена данъчната основа и установени допълнителни задължения с процесния РА не се съхранява в НАП, не се споделят от съда като несъответни на обстоятелствата по делото.

Съществен в случая е изводът на вещото лице по последното заключение, изслушано на 16.09.2019г. за идентичност на базите данни по харддиска, предоставен му от жалбоподателя и базата данни при НАП, съдържаща се в софтуер на НАП, и за която на л.177 от делото е представен скрийншот, съставляващи Приложение 15 към РД. Също съществено е и обстоятелството, че установеното за съдържанието на базата данни от вещото лице – отделните полета на съставлящите я таблици напълно съвпадат с изводите на ревизиращите органи, като действително в базата данни се съдържа информация за продажби не само на конкретен вид стока, цена, фактура, но и от кое конкретно работно място и от кой конкретно служител е извършена продажбата, дали е постъпило плащане и т.н. Тези обстоятелства за съдържанието на базата данни, иззета от жалбоподателя не само са установени идентично в хода на ревизията, но и подкрепят тезата на органите по приходите, че данните са относими към икономическата дейност на

жалбоподателя- поради съдържащите се данни за имена на негови работници, които не са били ангажирани при друг работодател през ревизираните периоди, а също и данни за търговски обекти на жалбоподателя.

В хода на производството, макар и да беше заявено намерение, жалбоподателят, чиято е тежестта на доказване, не ангажира изслушване на съдебно-икономическа експертиза за определяне на данъчната основа по базата данни, приложена към третото заключение на вещото лице, съставляваща Приложение 15 към РД.

За органите по приходите, подписали, ЗВР, РА и РАПРА с електронен подпис се представиха доказателства от ответника, приети по делото..

Допълнително се представиха и приеха справки от ответника за подадените справки в базата данни на НАП от дружеството –жалбоподател за работниците му – А. Б., Е. Н., Д. К., Д. И., Д. Г., също не се оспорва по делото, че през ревизираните периоди е упражнявало дейността си в търговските обекти, описани подробно в РД – общо 13 търговски обекта, описани в таблица на стр.2 от РД.

От страна на жалбоподателя бяха представени разпечатки от Търговския регистър за регистрацията на дружествата [фирма] [фирма] [фирма], [фирма]“Мегалукс 2003“, Е., [фирма] [фирма], всички 3с едноличен собственик на капитала И. Р. И. и със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], т.е. съвпадащ с този на дружеството жалбоподател и от който офис са иззети веществените доказателства, съдържащи база данни, на която се основава облагането на жалбоподателя по реда на чл.122 ДОПК. Други доказателства за тези дружества не са представени от жалбоподателя.

Правни изводи на съда

От обсъденото по фактите следва, че процесният ревизионен акт не е нищожен - като издаден в рамките на законосъобразно образувано ревизионно производство – чрез възлагането на ревизията с ЗВР от компетентен орган, а също и като издаден от предвидените в закона компетентни орган и- органа , възложил ревизията и орган, ръководител на ревизията. Също са спазени са формалните изисквания за съдържанието на РА и останалите издадени актове в хода на ревизията – ЗВР и РД, съответно по чл. 113, 117 и 120 ДОПК.

В хода на ревизионното производство са проведени процесуални действия и събрани доказателства по предвидени в ДОПК способности, описани по фактите, в това число са връчени ИПДПОЗЛ на жалбоподателя, по които същият фактически не е предоставил счетоводни документи за ревизираните периоди. Неоснователни са възраженията на адв. Г. за допуснато нарушение по събирането на доказателствата – тъй като не било осигурено присъствието на представители и на другите лица, регистрирани на адреса. Видно от представените разпечатки от Търговския регистър за регистрацията им, всички дружества са с един и същ едноличен собственик на капитала – И. Р. И., който е имал същото качество и по отношение на дружеството

–жалбоподател към момента на претърсването и изземването на веществени доказателства от офиса в [населено място] , [улица]. Същото лице е присъствало и впоследствие при отпечатването на кашоните със иззетите веществени доказателства. Освен това веществените доказателства са иззети по реда на чл.162 НПК и след разрешение на съда, като всички доводи за незаконосъобразност на действията по изземването е следвало да бъдат изложени в производство по оспорването им по реда на НПК. Тъй като е предвиден специален ред за защита, в производството по ДОПК съдът следва да цени съставените протоколи за извършеното претърсване и изземване на веществени доказателства от съответните длъжностни лица в присъствието на поемни лица, от формална страна като официални документи по смисъла на чл.179 ГПК, обвързващи съда относно съдържащите се в тях факти и обстоятелства.

Идентично възражението за залепването на кашона с иззетите веществени доказателства – оптични носители на данни, за целите на предаването им на вещото лице в хода на ревизионното производство, е неотнормено, доколкото в кашона са установени веществени доказателства, описани в протоколите, съставени при изземването им. Поради това не буди съмнение, че веществените доказателства, предадени на вещото лице в хода на ревизионното производство, са именно иззетите при претърсването и изземването в офиса на дружеството-жалбоподател в [населено място], [улица].

Също необоснована и противоречаща на установените факти и обстоятелства по делото е тезата на жалбоподателя, изразена в писмената защита, че базата данни, въз основа на която са установени данните и определена данъчната основа за ревизираните периоди, не се съхраняват в НАП, като се позовава на изявлението на вещото лице в съдебно заседание от 16.09.2019г. Същото поясни изрично, че външният носител – единствен такъв, на който е записана базата данни, съдържаща се в софтуера на НАП – ACL, се намира у него и това е харддискът, предоставен му от жалбоподателя, връчен на последния от органите по приходите като приложение 15 към РД. Няма обстоятелство, от което да следва, че базата данни е съхранявана от НАП и на харддиск, който впоследствие е престанал да се съхранява. От обстоятелствата по делото следва, че НАП съхранява базата данни за дружеството в специализиран софтуер, най-малкото вещото лице при последното представено заключение е извършило сравнение на базата данни по харддиска, предоставен му от жалбоподателя и тази в софтуера на НАП, като потвърди идентичността им, от което следва и наличността на базата данни в НАП.

Отделно от това от изслушването на вещото лице и заключенията му следва, че в базата данни, установена в иззетите веществени доказателства, записана от него на харддиск, предоставена на органите на НАП и импортирана в софтуера ACL, нито са възстановявани изтрети файлове, нито посоченото от него понятие изтрети файлове се отнася до базите данни, касаещи продажби или данни за стоките. Установените над 67 хил.пропуски в поредността на номерата не се доказва, че касаят изтрита или манипулирана информация преди базата данни да бъде импортирана в НАП. Както е

посочило вещото лице и според информацията от [фирма], самият софтуер позволява на потребителя да определи различна номерация на записванията от поредността на числата. Тезата на жалбоподателя, че именно в липсващите записи можело да се съдържа информация от значение за определянето на данъчната основа, е на първо място само хипотетична, и второ, остана недоказана. Поради това тезата на жалбоподателя, че е следвало да бъдат възстановени липсващи записи в базата данни, а като не е направено е компрометирано доказателството, на което е основан РА, не се споделя от съда.

На следващо място, от данните по делото следва извод, че органите по приходите са взели предвид, разбира се след отстраняването с РАПРА на допуснатите технически грешки в РА, само данните от таблиците PRODAWA и PRODAWAITEMS, относно стойностите в лева на отчетените продажби /като са съобразили и валутата на плащане/, сумирани по данъчни периоди – месечно за целите на ДДС и годишно за целите на данъчната основа за задълженията по ЗКПО. Взети са предвид само записите с данни за осъществени продажби през ревизираните периоди, направени на софтуера, ползван от ревизираното лице, с което не е нарушен чл.122, ал.2 ДОПК. Напротив, така е зачетено действителното икономическо положение на ревизираното лице, като данните, създадени от него са най-близко до неговата дейност, съобразно цитираната по-горе практика на Съда на ЕС.

Поради това възраженията за обратното – допуснато нарушение от органите по приходите тъй като не са събрали данни за друг търговец с аналогична икономическата дейност, не се споделят от съда. Както посочи вещото лице при разпита му в съдебно заседание от 03.06.2019г., обсъжданите файлове не могат да бъдат отворени без специален софтуер от Генсофт“ Е., тази фирма произвежда софтуерния продукт „M. W.“, т.е. за отварянето на файловете е необходим специализиран софтуер и съответните разрешения/кодове за достъп до него. Вещото лице изрично посочи, че поради това тези файлове не могат да бъдат отворени в съдебно заседание от съда – л.194 от делото. От съда бяха допуснати възможните доказателства – третото заключение на вещото лице, за да се осигури информацията от файловете по делото във вид, възможен за достъп без специализиран софтуер. Поради това е направено всичко възможно за събиране на доказателствата, относими към определянето на данъчната основа за ревизираните периоди, като размер. Предвид на това са необосновани доводите на адв. Г. за допуснато нарушение от съда по събирането на доказателствата – неприемането като доказателства по делото на иззетите веществени доказателства, доколкото същите обективно поради разясненията на вещото лице за невъзможност файловете да бъдат отворени, т.е. невъзможно е да бъдат отворени и установено съдържанието им в съдебно заседание, следователно не могат да бъдат приети като доказателства по делото. Установяването на съдържанието на файловете обективно е извършено от вещото лице при третото му заключение – в приложението, прието по делото без възражение или оспорване от страните.

Също от посоченото от вещото лице, че базата данни касае специализиран софтуер, за който от предоставените отговори от създателя на софтуера –

Генсофт Е. се установява, че е закупен единствено и само от дружеството жалбоподател, данни на другите регистрирани със същото седалище дружества за закупени права на потребител на такъв софтуер няма. Не се доказва, че установените бази данни са или части от тях са относими към дейността на други търговци. Също видно от данните за съдържанието на различните полета от двете таблици PRODAWA и PRODAWAITEMS, същите съдържат конкретика не само за вид стока, количество и цена на продажбата, но и конкретни данни за служител, осъществил продажбата и от кой търговски обект е осъществена. В таблиците се съдържа поле „за кое от нашите дружества се отнася продажбата“, както посочва вещото лице в последното си заключение. Органите по приходите са установили по този въпрос, че данните за извършените продажби касаят служители и търговски обекти само на ревизираното лице, съответно е изцяло обосновано да бъдат отнесени поради това всички данни за продажби към икономическата дейност само на дружеството жалбоподател по делото. Само по себе си обстоятелството, че и други търговци наред с жалбоподателя са регистрирани с идентично седалище и адрес на управление не дава основание за такъв извод, нито обстоятелството, че едно и също лице през ревизираните периоди е едноличен собственик на капитала им. Най-малкото за да бъде потребител на специализирания софтуер, всяко от останалите дружества следва да има закупени и съответно предоставени права за това от [фирма], а такива данни няма.

При тези обстоятелства, изводите на органите по приходите са правилни, само хипотетична остана тезата на жалбоподателя за възможността да се съдържат данни за продажби от другите регистрирани на същия адрес дружества. Друго не следва и от обстоятелството, че едноличен собственик на всички дружества е едно и също лице – И. Р. И..

За пълнота следва да се обсъди и довода на органите по приходите за принадлежността на установените данни от софтуера към дейността на жалбоподателя - те се позовават на чл.52 ДОПК. Тази разпоредба обаче определя презумпция за авторството на документи, издавани от автоматични устройства или системи, подлежащи на регистрация, и които документи се издават при условия и по ред, определени в нормативен акт. Издаването на документи от конкретния софтуер на Генсофт Е. няма нормативна регламентация нито подлежи на регистрация на лицето, което го ползва. Следователно не са изпълнени условията по чл.52 ДОПК и тази норма е неприложима към документи, издавани от софтуер, предназначен за счетоводна отчетност.

Също необосновано е и възражението за недопустимост на действия по събиране и анализ на доказателствата да се извършват от служители, различни от органите по приходите, на които е възложено извършването на ревизията. В случая възражението е срещу действията на служителите от отдел „Информационно обслужване“ при ТД на НАП, които действия от данните по делото се свеждат по експортиране в софтуер на НАП на информацията, предоставена от вещото лице Х. и последващото и пренасяне във формата на електронни таблици за целите на обобщаването и съпоставянето на данните по данъчни периоди – месечно за целите на ДДС и

годишно за целите на облагането с корпоративен данък и сравняването на резултатите от базата данни с декларираното от дружеството за същите периоди. За тези действия са използвани без съмнение предоставените от Генсофт Е. данни за съдържанието на различните полета от таблиците, за декодирането на датата на документите, за обозначенията за валутата на продажбите. Съдържанието на полетата и връзките между тях са подробно описано в мотивите на РД, идентично е и описанието им от вещото лице в заключенията му по делото. Без съмнение в казуса по делото се касае за съществен по размери обем на информация, посочен в третото заключение на вещото лице, който обем налага обработването му със софтуер, обобщените данни са изнесени в таблица, инкорпорирана в мотивите на РД, а самите изходни данни – съставляват приложение 15 към РД, както многократно се обсъди по фактите, а обобщенията – в Приложение 18 към РД.

Видно е, че от органите по приходите от отдел „Информационно обслужване“ при ТД на НАП са извършени помощни технически действия, които са специализирани доколкото се касае до работата със специализиран софтуер и изготвянето на електронни таблици за ползване от ревизиращите органи, при съобразяването на дадените указания от Генсофт Е.. На първо място е видно, че изводите на вещото лице за съдържанието на таблиците от базата данни, от които са извлечени данните от специализирания софтуер на НАП, изцяло са идентични с тези на органите от „Информационни системи на ТД на НАП, описани в мотивите на РД.. Също така, вещото лице при изготвянето на третото заключение извърши идентични действия и състави електронни таблици, ползвайки същият софтуер на НАП, обобщаване и съпоставяне на данните, анализът и изводите са свързани само със съдържанието на базата данни, но не и със смисъла и значението им за определянето на данъчната основа за облагането по ЗДДС и ЗКПО. Видно е, че се касае за анализ и обобщения от техническо естество – само за целите на изготвянето на информацията в електронни таблици, които да бъдат предоставени за целите на икономически анализ, който са извършили първо органите по приходите, съставили РД, а впоследствие и издателите на РА и ответникът в решението му. Възлагането на технически действия по обобщаване на бази данни с огромен обем както в казуса по делото действително е допустимо от чл. 68, ал.1 ДОПК, както се поддържа в писмената защита от юрк. Зарева. Съгласно тази разпоредба при необходимост органът по приходите привлича за участие в действията по обезпечаване, събиране и проверка на доказателства и изготвянето на веществени доказателствени средства специалист – технически помощник, притежаващ необходимите знания и умения в съответната област. Именно такъв е конкретният случай, за който са привлечени от ревизиращите органи специалисти от отдел Информационни системи при ТД на НАП е не е компрометирано нито доказателствено средство – конкретно електронните таблици, съставляващи приложения към РД.

От всичко изложено следва, че не съществува формално основание за нищожност на РА, нито за РАПРА, неразделна част от първия акт, нито формално основание за компрометиране на доказателствата, на които се основава определянето на данъчната основа и установяването на

задълженията за ДДС и корпоративен данък на жалбоподателя за ревизираните периоди.

Формално е спазена и процедурата за извършване на ревизия по особения ред на чл.122 ДОПК, доколкото на жалбоподателя е връчено уведомление №Р-22220415009023-113-001/12.12.2016г. на основание чл. 124, ал.1 ДОПК, с което е определен срок за представяне на доказателства и становище, както и Уведомление № Р-22220415009023-139-001/12.12. 2016г. на основание чл. 17, ал.1, т.2 ДОПК., връчени по реда на чл.32 ДОПК на 09.01.2017г., като в срока и до издаването на РА не са представени допълнително доказателства и становище. Съдът приема връчването по посочения ред за редовно, доколкото първоначално представляващият дружеството И. И. е отказал да подпише получаването на документите, в резултат на което впоследствие е изпълнена изцяло процедурата по чл.32 ДОПК. Лицето е уведомено, че са налице основанията по чл.122, ал.1 ДОПК, а именно по чл.122, ал.1, т.2, т.4, т.5 и т.8 ДОПК, поради което основата за облагане с данък върху добавена стойност за периода от м. 04.2011 г. до м. 09.2015 г. е определена по особения ред на чл. 122 и сл. от ДОПК. Така на дружеството е била предоставена възможността да предостави доказателства и изрази становище, като така защити своите права.

Разпоредбите на чл. 122 - 124 от ДОПК. регламентират особени правила за извършване на данъчни ревизии, като съдът на първо място следва да провери дали са налице основанията по чл.122, ал.1 ОПК за да бъде приложен този ред. Определянето на данъчната основа по чл. 122, ал.2 от ДОПК се извършва само при наличие на някое от обстоятелствата, по ата разпоредба., и второ, при наличие на обстоятелствата по чл.124, ал.1 ДОПК.

В случая органите по приходите са приложили чл. 122 -124 от ДОПК. **поради установяване на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 в следните хипотези:**

-по чл.122, ал.1, т. 2 ДОПК - данни за укрити приходи или доходи. Това обстоятелство е обосновано с съпоставянето на данните от базата данни, установена в иззетите веществени доказателства – оптични носители на данни и декларираното от дружеството в дневниците за продажби по ЗДДС, както и в ГДД по чл. 92 ЗКПО, в подадените отчети в Търговския регистър, които констатации не само са обосновани, но и логични.

-по чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК - липсва или не е представена счетоводна отчетност или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред. Действително от ревизираното лице не са представени оборотни ведомости, хронологични регистри на с/ка 304, 501, гр. 70, като същото не е осигурило достъп до счетоводни/търговски данни от значение за производството, такива счетоводни документи не са ангажирани и в производството пред съда. Липсва аналитично заведена счетоводна отчетност на сметка 304 „Стоки" с данни за заприхождаването и изписването на стоките по видове, с данни за шифър на номенклатурата, в натурално,

ценово и стойностно изражение, което не дава възможност да се осъществи контрол върху движението на стоковия поток. Липсват данни по какъв начин е извършвано изписването на материали и стоки, което от своя страна не осигурява възможността за определяне количествата, заведени, изписани и продадени и налични стоки в обекта. Предвид на това основанието по чл.122, ал.1, т.4 ДОПК е налице, в това число и предвид доказателствата, ангажирани пред съда.

Въз основа на анализа на данните, съдържащи се в иззетите веществени доказателства, правилно е прието, че за ревизираните периоди дружеството е реализирало приходи от продажби, счетоводно неотразени в ОПР, в ГДД и в регистрираните ФУ.

-по чл.122, ал.1, т.5 –„ документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване;“, като в случая действително липсват тези документи. До жалбоподателя е отправено искане да предостави счетоводните документи, въз основа на които са съставени годишните счетоводни отчети и декларации, както се обсъди по-горе по фактите, но такива не са предоставени. Органите по приходите не са установили счетоводни документи в иззетите веществени доказателства от офиса на дружеството, такива не са предоставени и впоследствие.

-по чл.122, ал.1, т.8 ДОПК - когато ревизираното или проверяваното лице не осигури достъп до подлежащ на контрол обект или до счетоводни и/или търговски данни от значение за производството, съхранявани на електронен носител. Посоченото основание също е налице, тъй като ревизираното лице не е осигурило достъп до обекта си в [населено място], [улица], което е наложило извършването на процедурата по претърсване и изземване. Също не е осигурен достъп до счетоводните и търговски данни на дружеството, тъй като такива не са предоставени.

Съгласно чл.123, ал.1, конкретно т.1 ДОПК , в случаите по чл.122, ал.1 при определяне на основата по реда чл.122, ал.2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: „1. стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него;“ Явно и съществено несъответствие с декларираните доходи и източници от дружеството съдът приема за установено в казуса по делото и за ревизираните периоди не само предвид установеното от отчетените продажби в софтуера и декларираните продажби в дневника за продажби за съответните ревизирани периоди.

В казуса по делото е налице подлежаща на облагане с данъци печалба и доход по реда на чл.122, ал.2 , и предвид установените различия във фактическите наличности по банковите сметки на дружеството и декларираните наличности към 31.12. за всеки от ревизираните отчетни периоди. В хипотезата по посочената разпоредба попадат и констатациите на органите по приходите за противоречието при отчетеното увеличение на разходи за амортизации без такива разходи да са отчетени, както и за салдото по сметка 499 – записвания без основание в конкретна стопанска операция,

без което касата на дружеството – парични средства в брой, би била с отрицателно салдо, т.е. фактически са отчетени парични средства за разходи в брой, без фактически да са отчетени и налични парични средства от икономическата дейност на дружеството. Правилен е изводът на органите по приходите, че не са отчитани парични средства с цел неправомерно данъчно предимство, което съставлява данъчна измама.

На основание доказаните по делото основания по чл.122, ал.1 ДОПК, подлежаща на облагане с данъци печалба и доход по реда на чл.122, ал.2 ЗОПК на основание по чл.123, ал.1, т.1 ДОПК, то фактическите констатации на оспорения по делото РА, изменен с РАПРА, съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, се считат верни до установяване на противното.

В казуса по делото не се предоставиха доказателства от дружеството жалбоподател, които да оспорят изводите на органите по приходите за констатираните несъответствия между декларираното и фактически установеното за икономическата дейност на дружеството от събраните доказателства. Изслушаните по делото три заключения на вещото лице Х., които съдът изцяло кредитира като обективни и верни доказателства по делото, по никакъв начин не доказаха която и да е от тезите на жалбоподателя, напротив, потвърдиха изводите на органите по приходите за съдържанието на базата данни – за отчетени приходи от конкретни служители на дружеството и от конкретни обекти, като програмният продукт за следене и отчитане на продажбите е работел в независим, автономен режим от регистрираните фискални устройства. За периода от 13-12.2014 г. до 30.09.2015 г. нито са установени данни в иззетите веществени доказателства, нито с РА за този период не са определени допълнителни задължения по ЗДДС.

Следва да се отбележи, че от фактическа страна размера на определените данъчни основа и задължения по ЗДДС и ЗКПО за ревизираните периоди не са оспорени с жалбата по делото. В тази връзка съдът приема, че РАПРА е издаден в съответствие с чл.133, ал.4 ДОПК и с него действително са отстранени фактически грешки в РА. Съгласно тази разпоредба: “Органът по приходите може по своя инициатива или по молба на заинтересованото лице да поправи очевидна фактическа грешка в ревизионния акт. В този случай се издава ревизионен акт, без да са необходими заповед за възлагане на ревизия и ревизионен доклад. Ревизионният акт за поправката се обжалва едновременно с поправения ревизионен акт или самостоятелно.” В казуса по делото ответникът е разгледал и преценил законосъобразното издаване на РАПРА, а съдът е сезиран и с жалба срещу него. Оспорването в случая не е свързано по същество с извършените поправки на фактически грешки, а с довод за недопустимост да бъде издаден РАПРА в хода на производството по оспорването по административен ред на поправения РА. В случая доводът в жалбата е основан на липсата на формално основание за издаването на РАПРА, което е неоснователно. Видно от чл.133, ал.4 ДОПК, за издаването на РАПРА не е необходимо нито издаването на ЗВР, нито спазването на каквато и да е процедура. Обстоятелството дали има инициатива за издаването на процесния РАПРА е без значение, доколкото издателите на РА имат правомощие за това. За упражняването му не са необходими каквито и

да са формалности, а фактът на издаването на РАПРА съставлява и фактически упражнени инициатива и правомощие за издаването му. Видно от разпоредбата, РАПРА може да се обжалва и самостоятелно, а издаването му не е ограничено от висящност на оспорване по административен ред на РА.

Предвид установените данни за укрити приходи в размери и по периоди, подробно описани раздел I в РА е определена данъчна основа за облагане с корпоративен данък за 2011 г., за 2012 г., за 2013 г. и за 2014 г. по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. като анализът на относимите обстоятелства е извършен в раздел V на ревизионния доклад. Ответникът се е позовал в мотивите на решението си на

Счетоводен стандарт 18 „Приходи“, т. 5.1 относно признаването на прихода. Следва да се отбележи, че в жалбата до съда не са изложени доводи, свързани с непризнаването на приходи. В казуса по делото при определяне на дължимия корпоративен данък, органите по приходите са изчислили коригиращ коефициент за целите на определяне на балансовата стойност на продадените стоки, за които са отчетени приходи в програмния продукт „MoneyWorks“, като са взели за основа данните за декларираните приходи от продажба на стоки в ОПР за съответната година и балансовата стойност на отписаните активи в ОПР за съответната година,% отношение на отписаните стоки, размерът на укритите приходи от продажба на стоки, балансовата стойност на укритите приходи от продажба на стоки, както и печалбата в резултат на извършеното увеличение на СФР по чл. 122 от ДОПК. По този коригиращ коефициент също няма изложени възражения за фактически несъответствия, а съдът намира подходът за правилен, предвид задължението за спазване на изискването за съпоставимост между приходите и разходите по чл. 4, ал.1, т.4 от Закона за счетоводството. Също предвид спазването на чл.67, ал.2 ЗДДС при определянето на данъчната основа за ДДС по отношение на установените превишения на декларираните продажби, то правилно от гледна точка на закона са установени данъчните основа за задълженията на дружеството по ЗДДС и ЗКПО.

Въз основа на всичко изложено, то правилно с процесния РА, поправен, при установени основания по чл. 122, ал. 1. т. 2. т. 4. т. 5 и т. 8 от ДОПК, в съответствие с чл. 122, ал. 2 ДОПК, е определена данъчната основа и са установени съответните задължения за ДДС и за корпоративен данък за ревизираните данъчни периоди, като са приложени правилните данъчни ставки – 20% за ДДС и 10 % за корпоративен данък. Така правилно с оспорения РА № Р-22220415009023-091-001/10.07.2017г., поправен с РАПРА №П-22221018002572-003-001/09.01.2018г., са установени задължения за ДДС общо в размер на 432 231,98лв. за данъчни периоди м. 04.2011г. – м.05.2013г. и от м. 06.2013г. до м.11 2014г., и лихви – 10 672,04 лв. и за корпоративен данък 22 862,01лв. за от 2011г. до 2014г. и лихви 212 111,90лв., общо 677 877,93лв.

Изложеното обуславя извод за неоснователност на жалбата, като съдът с решението си следва да постанови отхвърлянето ѝ. Предвид този резултат и своевременно направено искане за присъждане на разноски от ответника, представляван от юрк. Зарева, съдът следва да уважи искането.

На основание чл. 161 , ал.1 ДОПК, в полза на НАП чрез ответника следва да

се присъдят за юрисконсултско възнаграждение разности в размер на възнаграждението на един адвокат, определено по Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и съобразно материалния интерес по делото, посочен по-горе и ставката по чл.8, ал.2, т.5 от наредбата или 15 087лв.

На основание изложеното и чл.160, ал.1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], против Ревизионен акт № Р-22220415009023-091-001/10.07.2017г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт №П-22221018002572-003-001/09.01.2018г., за установени задължения за ДДС общо в размер на 432 231,98лв. за данъчни периоди м. 04.2011г. – м.05.2013г. и от м. 06.2013г. до м.11 2014г., и лихви – 10 672,04 лв. и за корпоративен данък 22 862,01лв. за от 2011г. до 2014г. и лихви 212 111,90лв., общо 677 877,93лв., издадени от М. С. – орган, възложил ревизията и В. Г. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 115/24.01.2018г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление С. на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], да заплати по сметка на Националната агенция за приходите чрез директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление С. при същата агенция, сумата от 15 087/петнадесет хиляди и осемдесет и седем/ лева за разности.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: